

[Aage Knudsen.]

ejer om den eventuelle erstatning, der skal ydes til vedkommende, foregår parterne imellem, uden at offentligheden er til stede. Vi kan derfor ikke tiltræde disse ændringsforslag.

I det store og væsentlige er der altså enighed i udvalget om ændringsforslagene, bortset fra de tre punkter: spørgsmålet om landinspektørernes stilling, taksationskommissionens sammensætning og offentlighed ved forhandlingerne i ekspropriationskommissionen.

Jeg kan på flertallets vegne og på hele udvalgets vegne anbefale de ændringsforslag, der er stillet af hele udvalget eller dets flertal, men må opfordre tingets medlemmer til at stemme imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Helga Pedersen: Efter et noget besværligt udvalgsarbejde er vi nået så vidt, at parterne har kunnet nå til enighed om at anbefale en forbedret lovgivning på dette meget vigtige område. Efter mit partis mening havde det været at foretrække, om regeringen i højere grad havde fulgt de af justitsministeriets lovkontor foreslåede sagligt begrundede retningslinjer. At man ikke har gjort det, skyldes formentlig, at man fra flere sider inderst inde er imod denne lovgivning, og at man derfor i hvert fald ikke vil have flere forbedringer end højest nødvendigt.

Vor hovedkritik imod lovforslaget er, at det tillægger den højtærede minister for offentlige arbejder en kompetence, der forekommer os urimelig, når henses til, at langt det største antal ekspropriationer sker under dette ministeriums auspicer.

Det er noget væsentligt, når vi vil understrege partsprincippet, at den administrative myndighed, der har bestemmelsesretten i den pågældende sag, ikke selv er interesseret i sagen. Justitsministeriets lovkontor har derfor stærkt kritiseret den foreslåede ordning, og vi er fra mit partis side enig i denne kritik.

Vi så jo også i udvalget forleden dag, at såvel De samvirkende danske Husmandsforeninger som De samvirkende danske Landboforeninger angreb netop dette punkt. Når vi alligevel i mit parti har besluttet os til at medvirke til lovforslagets

gennemførelse, skyldes det, at det er vort bestemte indtryk, at den gældende ordning nu må afløses af en mere tidssvarende ordning. De borgere, hvis interesser berøres af loven, er på det stærkeste interesseret i at få forbedringer i retsstillingen. Det gjorde i hvert fald på mig et stærkt indtryk, at formanden for De samvirkende danske Husmandsforeninger i udvalgsmødet, hvor han havde foretræde, på såvel husmandsforeningernes som landboforeningernes vegne forleden dag dels kunne tiltræde landboforeningernes skriftlige henvendelse, dels oplyse, at de to organisationer, hver gang ekspropriationssager foregår, får indsendt klager fra ekspropriater, der føler sig forurettet og føler, at de ikke har fortalere for deres synspunkter og altid selv skal betale for sagkyndig bistand, et punkt, som de to organisationer i den seneste tid har søgt at råde bod på.

Det bestyrkede mig i, at det er på høje tid, at vi får en bedre lovgivning på dette område, og jeg erkender, som jeg også sagde det ved første behandling, at i hvert fald med indførelsen af et begrænset partsprincip, som det sker her, åbnes der mulighed for at hjælpe borgeren på de punkter, hvor de to landbrugsorganisationer fandt, at behovet var stærkest; og det er især disse hensyn, der gør, at vi vil medvirke til lovens fremme, selv om vi mener, at vi med mere tid og navnlig med mere forhandlingsvilje ville være kommet videre under udvalgsbehandlingen.

Det er ud over nogle tekniske forbedringer vedrørende frister o. lign. lykkedes under udvalgsbehandlingen at rive i hvert fald en enkelt gifttand ud af lovforslaget. Jeg tror, det er en betydelig vinding, at man er enig om at foreslå § 16, stk. 2, ændret, så at den ene part i ekspropriationssagen, nemlig anlægsmyndigheden, ikke skal tillægges en overvejende magt i den situation, lovreglen nævner. Helst havde jeg set bestemmelsen slettet, således som justitsministeriets lovkontor med feje foreslog, men subsidiært har jeg tiltrådt, at spørgsmålet afgøres af ekspropriationskommissionen. Herved åbnes jo også den sædvanlige mulighed for appel til taksationskommissionen og til domstolene.

For resten kan situationen, som omhandles i lovforslagets § 16, stk. 2, vel tænkes